

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پیژند پانیه

نوم: رونی سیند

لیکوال، شاعر: محمود حمیدزی

کمپوزر: محمود حمیدزی

دقلمی لیکنی نیته: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجری لمریز کالونه

ڊالی

په ډېره مینه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هیله لرم زما ډالی راڅخه زما غیور قام قبوله کړې!
دهغي ورځي دراتلو په هیله شیبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډیورنډ کر غیر نه کړبښه نه وي اوموږ پښتانه
پریوه تڼر سره راغونډیو.

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏڪي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لارڻوونه سوئ وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏڪي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سیند

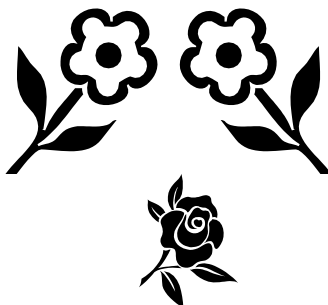
بنکلی الهام

یوخورن الهام یم په هنر الوزم
دخانه ورک یم بی وزر الوزم

یامی خیالونه ددلیبر راغلی
یا لکه روح ورک دنظر الوزم

زه یی دعشق په دام گیر کړی یمه
دمینی اوریم په خیگر الوزم

دنیاستو دنیاستنه قربان
حمیدی خنگ ته به دلمر الوزم

رون سيند

دجانان ياد

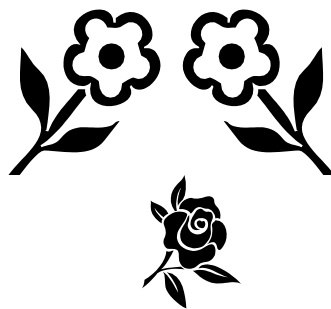
نور او وړانگويي جانان حق پک هيرکړ
دصفت څخه يي بنکلی ناتوان کړ

سپين اوسره يي دجانان ومخته راوړل
انتخاب جانان سپين جام په هغه آن کړ

داووڅخه پاس وختودلبرمي
په پنځو باندي تازه يي داجهان کړ

دپنځوس څخه پنځه ورته گلان شول
دگلانو خشبوئي يي حق بيان کړ

حميدزی دها جانانه صدقه شه
داجهان چي يي په خپل څلاروبنان کړ

رون سپند

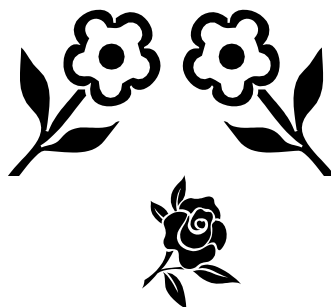
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 بنکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

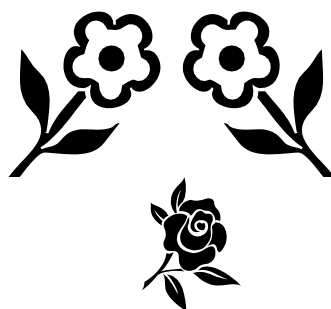
دجانان مينه

دغماز دبن منوڪي مزه نسته
دجانان دبن اغزونه سم قربان

دگلابو بوى هم بد راباندي لگي
ددلبربدن خوشبونو سم قربان

دبنڪلاهيڻ ننداريي مثل نسته
دجانان دبناركوڻونه سم قربان

حميدزي يي په نامه چي پخرکاندي
دهايار خورويادونه سم قربان

رون سڀند

دجانان ستاينه

مخ دي كتاب غاښونه توري
مئینان وړه درته گوري

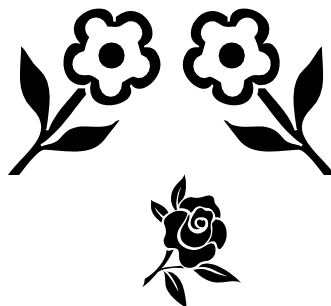
کله چي ستايدونه راسي
بس وي غمونه په ماوري

ستا دبنائست مثل هيڅ نسته
په دي نړۍ کي دوري هوري

خوبانو مخته کړي دلبره
زړونه عالم درباندي پلوري

دخولي دي مشک عنبر اوريري
درته عاجزشول واره ستوري

حميدزي ستا په يادوپايم
په کارمي نه دي ساوي نوري

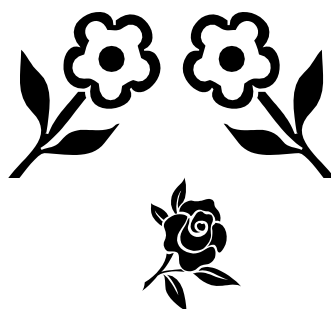
رون سینگ

جانان می بنکی دی
زماجانان لمرپه جهان دی
دانسانولار عیان دی

شغلی یی خیری دمکانه
پاکه دی محبوب دپاک سبحان دی

نری ته را چی غلی تیاره وه
اوس باندي تول جهان روبنان دی

حمیدی درود سلام پری ایم
زمور نبی دپرقردان دی

رون سڀند

دخوبنى انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

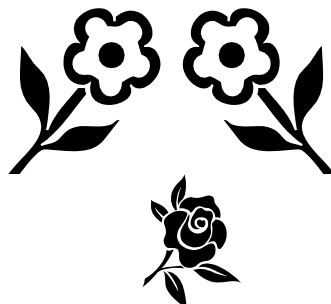
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شور به جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

زمور دکلي زلمي وبه خاندي
غز چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسئ هله

رون سیند

زما دقام حال

مورن د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مورن یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرڅوبه مورن کړیرو
لاترڅوبه یو خوب وري

ز مورن قلم سره دوستي ده
مورن په توره هم نوموري

راسی جورکړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
رقيبان یې پوره وري

رون سیند

د ناروا جنګونو څخه ستري یو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه یم
توره پریرده په قلم زه بنایسته یم

تیارې نه غواړم په دې بنکلي میهن کې
د روښانو څراغ پوه بلیده یم

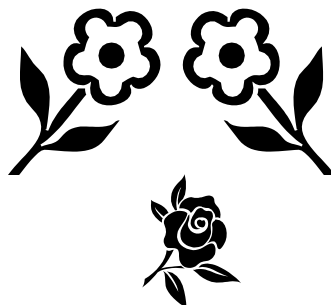
ولاړسه ورکه سه زموږ د بناره څخه لیري
خوارسی جنګه ستا د لاسه په گیله یم

تویان نسي نړولی ښه تکیه ده
د پوهانو په مانی باندي ډاډه یم

ستا شیدي څپي ما خوځوای نسی
غمه ستا په هر یو درد زه اموخته یم

بدې نه لرم په خپل مټین زرګي کې
په همدې باندي په تازه رنگینه یم

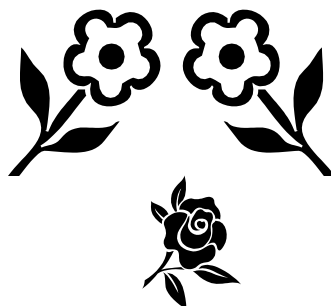
حمیدزیه تا وعدي کړي ټولې ماتې
زه ولاړیم واره ژوند به په وعده یم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سڀند

گل ته

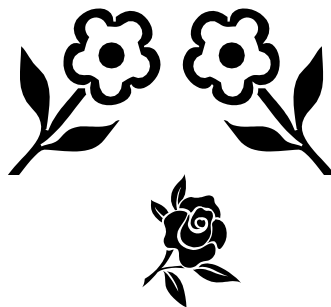
ماسره دردونه ٻنه پريمانه دي
زړه کي مي زخمونه ٻنه پريمانه دي

حسن باندي ستايمه مئين گله
مينه کي غمونه ٻنه پريمانه دي

مرگ قبولم تابه چيري هيرنه گرم
مرگ کي زحمتونه ٻنه پريمانه دي

وغوارم ساقي درخه يوه لپه
ستاسره جامونه ٻنه پريمانه دي

دلته حميدزي دي يادوي گله
ده سره بيتونه ٻنه پريمانه دي

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

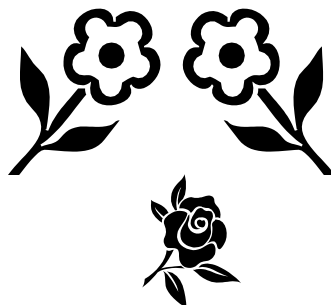
دکتابونوپه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورک
دمعناگانومي کره لتول

دنيموشپودتاريکی دوپري
دچم دپروکي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راخندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون ووکه دميني زور و
حميدزي زهروکي خواړه لتول

رون سڀند

يوالى

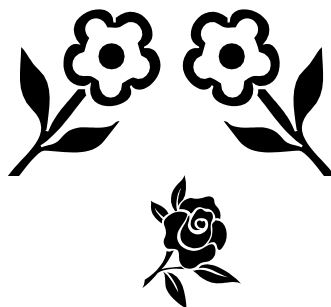
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونو کي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستري
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگي دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر اکره بس مولا ووايه

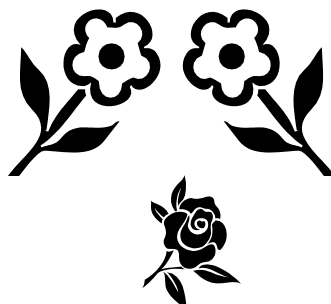
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نور نکړم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه څخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خای دامتحن دی اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سیند

ساره اهونه

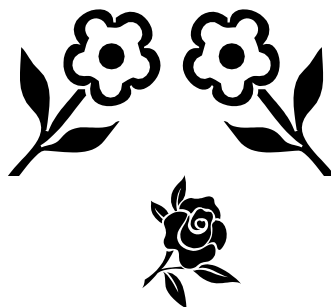
ساره اهونه دژوندستري شيبې
خزان موسم سه پوره وري شيبې

سپرلی په مور باندي خزان حكه سو
چاد دردوبنار اورې شي بي

گردي په سترگو د جنگونو پورت دی
تولي په سرو وينولرلي شيبې

دآسمان اوبنکي ستا په غم وچې سوي
هيواده ستادي ولي خري شيبې

حميدزی بوخت يم پر هرونوسره
مادمستيودي بايللي شيبې بي

رون سیند

بدبختي ده

جهلت که ناپوهي ده بدبختي ده
زما پښتون چي په کورگي ده بدبختي ده

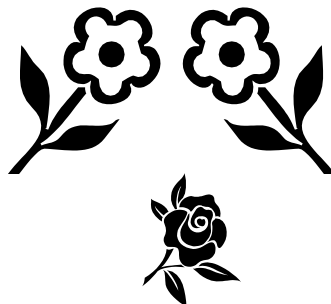
دظلمونو سلسله ده دوختونو
که موخوبنه ناخوبي ده بدبختي ده

خان دنورو په غمو باندې خبرکړه
بي خبره که خواني ده بدبختي ده

دخپل خان داصلاح خواست الله (ج) ته وکړه
بي دوعا که زندگي ده بدبختي ده

دجانان دعشق دزوره خبرمشی
ناروا که عشقي ده بدبختي ده

حميدزيه دبي ننگوياري پريبرده
دوی سرچي ستا دوستي ده بدبختي ده

رون سيند

دبريا په لته

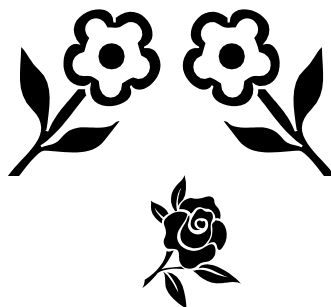
خُم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دبنائسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونوسره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقواموندمه

خير دى که جونگره کي اوسيرمه
دغه خاي نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه دملغرو خلا موندمه

رون سیند

محبت دونیا مه کوه نادانه
مشغلاکړه په ذکر ونود سبحانه

حیادار سه خو په علم شرم مه کړه
که نه ورسته به په جهل یې پښیمانه

محاجرسه د بدیو بدی مه کړه
نیکی کانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده بانو وفاکړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه کوه باننگ سه
دهیوادهر گوبڼه دي کړه ودانه

حاکمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام ورکړه غوغانه

مرضونه دي کړه پاک دخپل زرگي سه
په بنیگنودې تازه کړه خپل ایمانه

یادیده د غریبانو دي عدت کړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستینو ملگري کوه بر بنده
په رښتیاکي کامیابي وي در آسمانه

رون سڀيند

زمانه در هغوبنه په تاتيريري
در هغوچي دي كتاب وي لار عيانه

يون دي پيل كره حميدزيه نيغه لارده
لار دپوهي وي خوندي دهره زيانه

پند

محبت څخه وي ليري بي خبروي
ځينو زروباندې دكركي لوى اثروي

چم اوفريب څخه پريمان چي كوم سړى وى
دهغه سره دوستي داوړتغروي

چي جانان ورته دمورؤپلارنه گران وي
ها وگري دازله معتبروي

قلمونه بنكلادپره دهغوكري
چي مغزوكي يي لوي جرري دهنروي

كتابونه تش ليدوباندي خوننده كا
خوريدوكي دشغلويي لوى ثمروي

بنكلاخه ده خو تحفه دلوى الله (ج) ده
په بنكلاباندي مغرورڅله بشروي

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

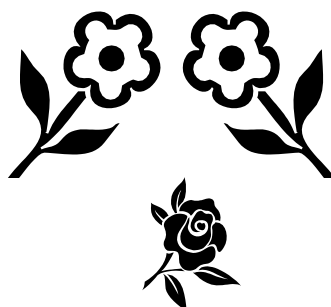
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سڀند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده

په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم

دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

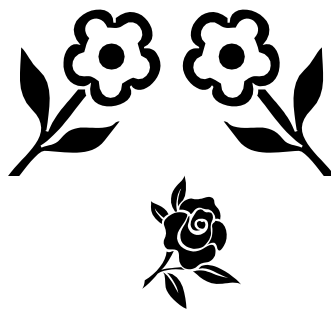
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري

په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه واران دي

دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سڀيند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دي شاه ليلا
څه بنائيسټ درته درکړي پاک مولا

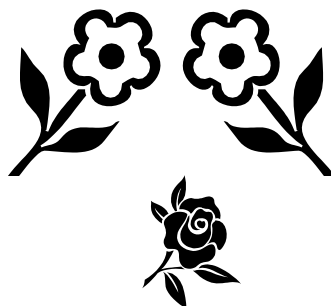
نصیبونه دهغوسي رابيداره
چي خپل سرتيت کړي ستامخ په ژړا

ته پاكي لري سپيڅلي يي گل رنگي
درتا څوک ده رنگي نه په دي دونيا

چي خرمخي ستايدن وکړي بنائسته سي
تاكي نور دي تجلي دي ستا په خوا

مئينان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي کوي سهار بيگاه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا

روپ سيند

انخور

نه دردواي نه زخمونه
نه جنگ واي نه وپرونه

خوشحاله خوشحالي واي
نه اورواي نه بمونه

هرخواه اتحاد واي
نه زور واي نه جبرونه

دخان جهانه ورك واي
نه يادواي نه فکرونه

په غروکي اوسيدلي
نه بنارواي نه کورونه

دعلم شمعان بل واي
نه راز واي نه رمزونه

ديارخواه مي ژوندواي
نه باغ واي نه گلونه

بس زه واي يوکچکول واي
نه مياشت واي نه کلونه

بس زه حميدزي خوان واي
نه مرگ واي نه خوبونه

***** ۴ *****

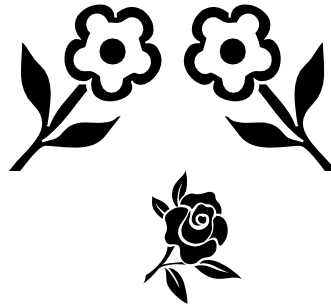
رون سڀنڊ

لاره ڪي ورڪ
لاره ڪي ورڪ بيا هم منزل لتوم
دميني اورڪي خان سوئل لتوم

دالهاموترمنخ په چان لگيايم
دژوندخوبنيوته غزل لتوم

زره مي پرواز غوري دغرونوپه سر
دياردين ته لنڊمزل لتوم

خلگ دڪانوپه اوبو اوبه سي
حميدزي سيندڪي اوبيدل لتوم

رون سيند

عاجزه اوسه

دخپل بنايست تري اندازه ورکه سوه
مغروړ سري څخه آينه ورکه سوه

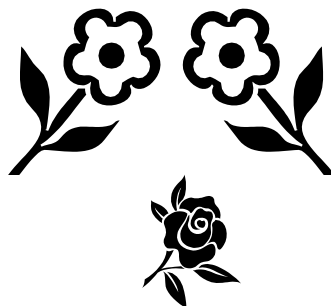
تاورته ورچي کره لاسونه په ناز
دها رقيب څخه کينه ورکه سوه

مورن د پيوو په خواکي ژوند تيروو
حکه زمورن څخه تياره ورکه سوه

تاورته دوست چي کله غږ وکړلو
غليم ظالم سه زمورن کيسه ورکه سوه

ژوند ورله هله سره لمبه سو واوره
پښتون سري سه چي شمله ورکه سوه

ماورته توکو کوکي داناوويل
خوار حميدزي څخه جمله ورکه سوه

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

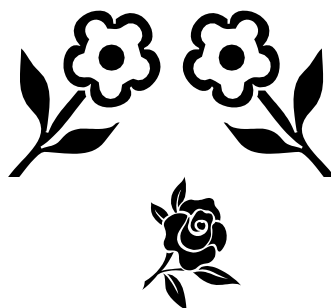
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دناپاكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

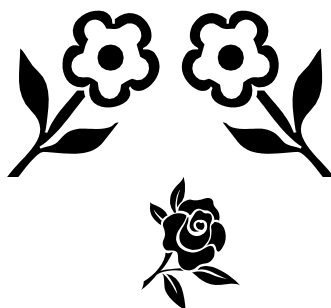
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووحي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سڀند

دگلو ماليارته

تورشپه کي در غلم سهارنه وو
ياره ستا په کلي کي مي کارنه وو

تش مي ديدن غوښتي ستا دمخه اشنا
زړه مي د دردونوسه کرارنه وو

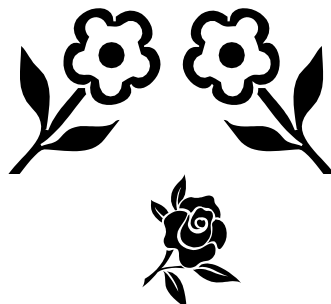
زه وم منتظر ستا د وصال اشنا
ژوندکي مي بغير کوم انتظارنه وو

اوس درته خيالونو کي سلام وایم
خیال سلام نه پرته مي کوم چارنه وو

وايمه هغوته چي جانان مي و
دي نه مي په ژبه بل اقرارنه وو

ته مي کړي دلبر اشنا په دي خاطر
ستا بغير نړی کي بل ماليارنه وو

خه درومه وخوا ته دهغه ورسه
واوره حميدزيه که انکارنه وو

رون سیند

د شعر جوړت

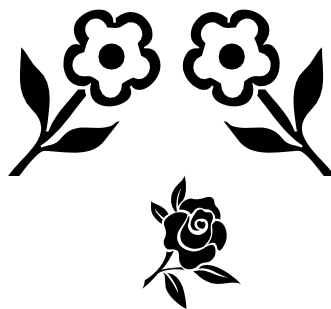
څه دالهام اوڅه دخيال سه جوړسی
څه وي نفرت څه دکمال سه جوړسی

شعر ډېر تريخ وي خو خوږه ترې څاڅي
څه وي افکار څه فکر جال سه جوړسی

کسب خونه دی زده کړه هم نه لري
څه تجربو اوڅه مهال سه جوړسی

بیتونه پندوي خوچې ته په پوه سی
څه وي وزر اوڅه دبال سه جوړسی

حمیدزی نه وایم چې زه شاعریم
شعر دغم یاژوند خوشحال سه جوړسی

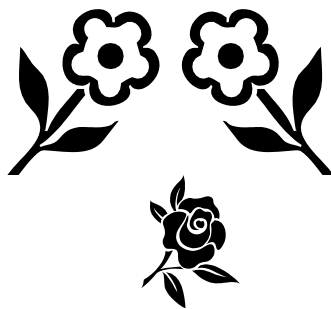
رون سیند

ستری نری
دخیالونو سمندردی
دیار یاد دلته هنردی

زړه آرام سه صبرو کړه
دديدن ترلی وردی

که بریاراته تحفه سوه
جانان هلته منتظر دی

دانری ده ستري ستري
حمیدزی داسفردی

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوي

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوي

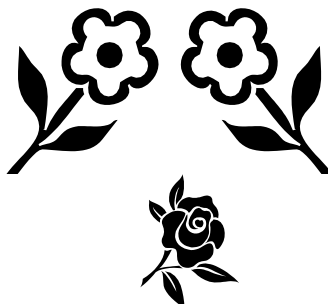
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوي

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوي

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوي

مینو خودې ته وایې
دژوند خواږه ورکوي

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوي

رون سيند

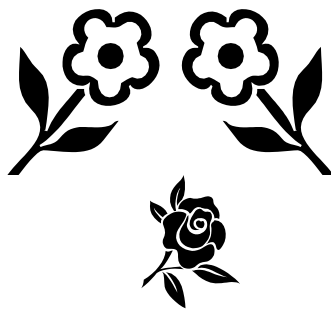
ديتوبى غم مي

دغمونوپه دي چم كي مي سقون دي
زما حوانى كي دمستيو سه بيلتون دي

دخالق په خلقتونو كي اندورى
زما په نيكو دلدارسره ترون دي

كلكي تيرى هم پستي راته معلوميري
زما په مينه كي خپل سوى داجنون دي

حميدزى دخان دردونوكي راگيريم
ديتوبى غم خورلى مي لرمون دي

رون سیند

دهيو ادحال مي
دغموسره لگيادی
تول هیواد موپه ژارا دی

رانه غواري غلیم توره
زما قلم ته هم بلادی

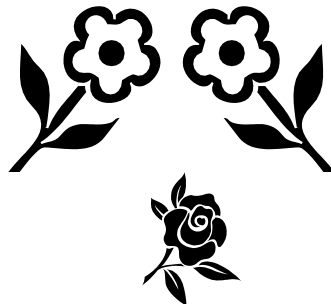
چاپښتون جدا جدا دکر
څوک قاتل مو دببا دی

څوک په چل باندي مووژني
څوک وايي مرگ يي بس روادی

غل ناغل نه معلوميري
هرسري مشغول په غلادی

فتواگاني گري ناحقه
څوک عالم دی څوک دانا دی

دفشنا دبن ماليار دی
خومشهوره په تقوادی

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

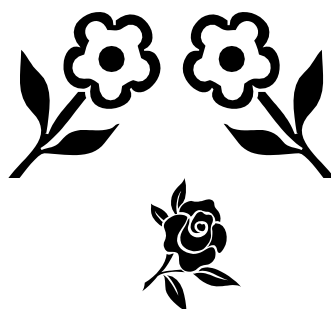
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سيند

خومره بنکلی می محبوب دی
خه بنکلا لری خیالونه دنگار
داسی بنکاری چي باران وی دبهار

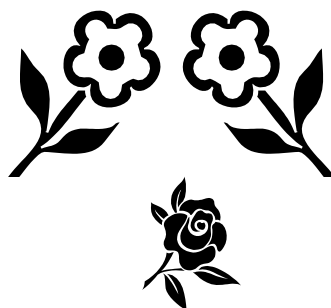
په خبرویی فضا سی معطره
چي خبری کری را اوری پری انوار

دبنکلایی اندازه کولی نسیم
زما جانان دی دهمه بنکلوسردار

وه دیدن ته یی زمازره ناکراردی
راپه برخه یی مولاکری یو دیدار

نه یی حسن دی نری کی موندل کیری
نه خوک غبزی اوری دلی دمالیار

حمیدی یی کتابونوکی دیدن کرم
نورکاته دی دگل سخت درهریوچار

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

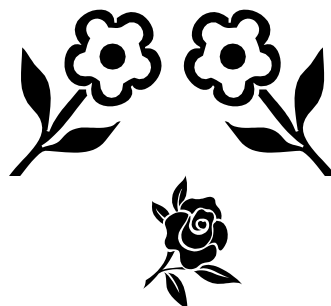
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لاړ داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سیند

ولي؟

نری ودانه ده خو
ماته و پرانه بنکاري

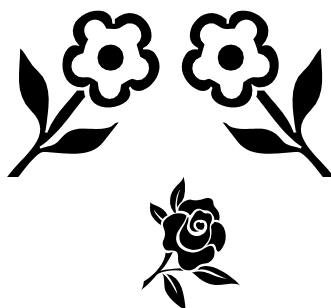
په مفتنه نه خپليري
جنت آسانه بنکاري

خپلواکي څه ته وايي
ددي زندانه بنکاري

په اسلام سر ورکوي
نوم دافغان بنکاري

نورمي زړه دردنه کوي
رقيب پښيماڼه بنکاري

حميدزي ستوري ويني
ستوري آسمانه بنکاري

رون سڀند

نري ته چي راغلم

سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه

دخپل راتلونڪي غم ڙراڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده

دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينه

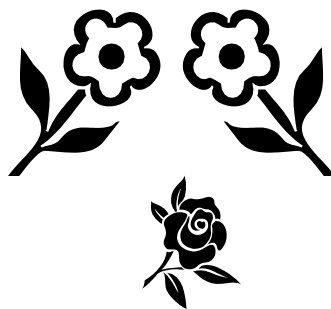
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول

دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه

دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سڀند

ڊيور نڌڀيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنڃ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنڃ دجبر ڃنڃيرونه دي

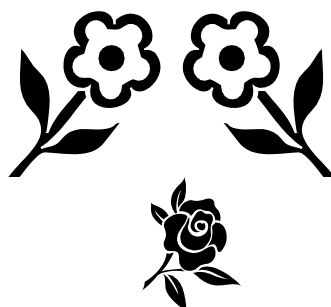
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يويو جدا ڪيونه
ڃه ڪه اوس مومنڃ ڪي داو پڃونه دي

مورن په دوونو مونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومو رواجونه دي

موردرنه په خواست خيل مي نه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سڀند

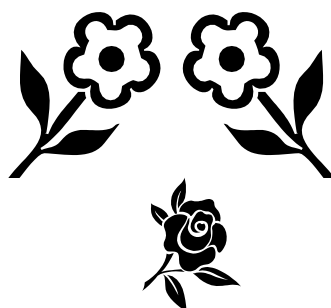
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم کي دهرڇه خوابونه دي

نشم بيليدلي دخيل ورورڇه
دا دپڻتني خولي مي قولونه دي

زما مٽي قوي دي تاريخ وگوره
بس تش مي دجنگه نفرتونه دي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه دي

زه حميدزي داڪر بنه دي نه منم
دي دلاسه ژوند کي موغمنه دي

رون سیند

سپورمی

سپورمی رنای مینان خوبنوی
تیارې راتلل دې غمازان خوبنوی

هغه دې زوی نه دی چې تاورانوي
ستا وړانیده به خاینان خوبنوی

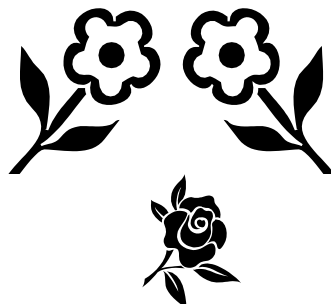
دکلي کوره څخه وتښته ځه
وژل دورورخوبې ننگان خوبنوی

ځان دې په نیغولاروسپڅ کره ځوانه
کړې وړې لارې ماران خوبنوی

دقلمونو سه ماني جوړې کره
ماني دپوهې عقلاڼ خوبنوی

کتاب کې نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوی

نوم په نومو کې دجانان ښه لگي
حمیدزی خپل ښکلی جانان خوبنوی

رون سيند

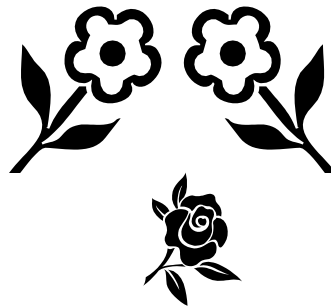
دماشوم خندا

دماشوم چي دخنداخومره بنکلایوي
داسي بنکلي دهيوادمي هره خواوي

زما هیواد دبنکلایگانو مجموعه سي
په سپرلي کي چي مرغان يي په نڅاوي

بدرنگ مه وايه بنایسته افغانستان ته
که نه خوله کي به مي تل تاته بنير اوي

حميدزي دپښتانه په نوم نازيرم
پښتنو سره آباده پښتون خواوي

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوالم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

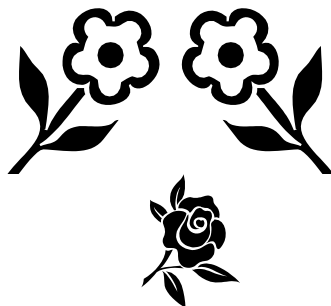
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سيند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پينيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

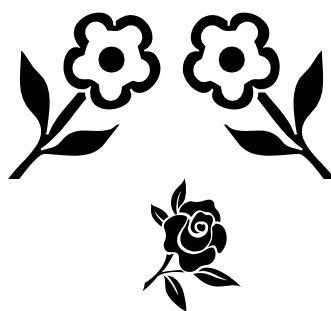
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم
زه دغمونوپه لیدو عدت یم

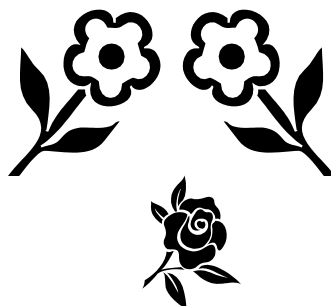
دپښتون قام زخمونه زما زخمونه
دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته
زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کي شمارم
حُمکه او هسک کي په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی
دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامي نشلومه
زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سڀند

دونيامي وتل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پکبني جانان وونورڅه نه وه هلته

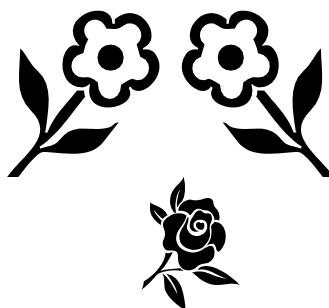
دبنکلابنارته چې مي سرکړبنکاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتل دزړه په تله
پکبني زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پکبني خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه کاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذي سره دردونه ميشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سيند

نه پوهيرم؟

يا خوځفه يم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي يم

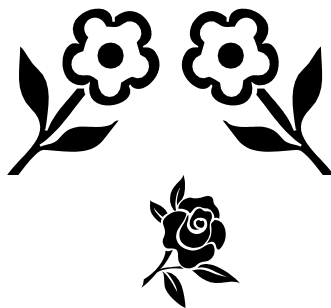
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ كي دسكاره غوندي يم

يا خوداشپه ده دركلونواورده
يا زه په مينه كي نشه غوندي يم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه كي دايره غوندي يم

يامي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا كي دميلمه غوندي يم

يا حميدزي يم په گلرنگه مئين
يا په دونيا كي بيله زړه غوندي يم

رون سيند

دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنیکانوپه خدمت کي پا چاهي ده

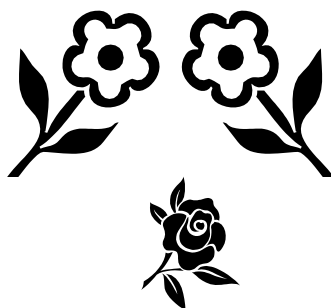
کایناتوته انديوسه پورته لارسه
په خيالونودعقا کي خوشحالي ده

دبي پتوودعزت خخه پرهيزکره
دظالموپه صفت کي بربادي ده

حقيقت کي دگناه لذت ډپر تريخ دي
دشي بويه تيريدو کي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله ورکره
که مغزو کي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پينيمان نه يم
دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونوته درمل لټوم

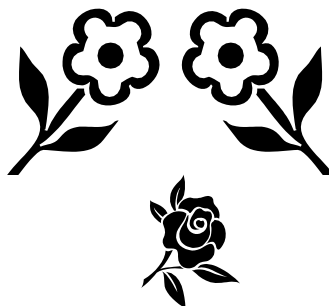
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتياروكي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم وركي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

كرووعدوباندي پښيمانه نه يم
كه مي الله (ج)مل سوو عدي پره كوم

په مينه مينه كي يادونوكي ورك
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

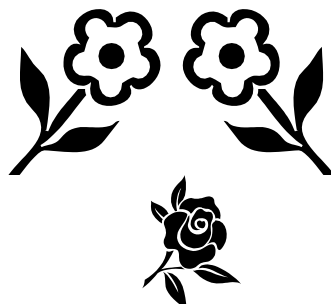
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيکوتله درنول لتوم

هڅه کوم په نيغولارولارسم
دبدکروپنداخيستل لتوم

سرونه تپت ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سیند

تاریخونه موراسوخی
خومره ډېردي زموږ غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ویجاړمو دی تاتوبی
دظالموپرې ظلمونه

تاریخونوموراسوخی
هم یې مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پرې خبردي عالمونه

یاخومورپه خوب ویده یو
یامومات دي اندمونه

راسی ورنومتفق سو
رایوخیای به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړو علمونه

که دواړه چارې وکړو
موربه روغ کړي مله مونه

حمیدزیه نفاق اوردی
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀيند

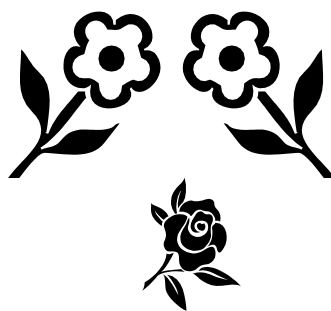
پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دى
په بنکلاباندي مټين يي هر انسان دى

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
حلاندلمردى تول جهان باندي ربنان دى

مور وپلار اوداتتوبى مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلوکي ناتوان دى

پيروى باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دى

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دى

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندې گنډمه اوځم
تندر فضا کې ماتومه اوځم

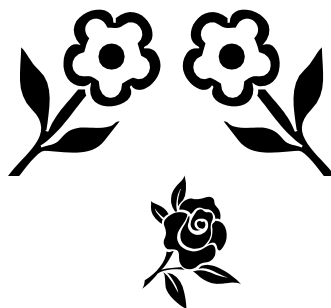
په وچه دبنته کې گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوځم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوځم

دجانان هيله مي دزرو گټل وه
دلته څوزرونه هم پلورمه اوځم

ژبه به پري کړم کې دروغ وويل
دبدو کرکه به کومه اوځم

په حميدزي باندي مظلوم قدر من
ظالم به چيري نه ستايمه اوځم

رون سيند

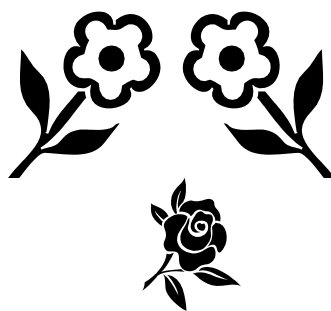
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئینان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پټې نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

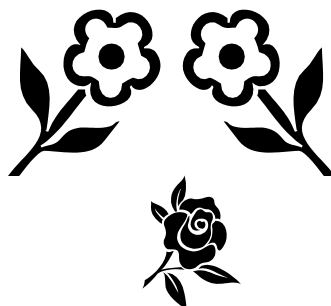
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سڀند

گرم يو

مورن په خپله خپل څم ويران كړي دي
ځكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودي لوستلي دبريا كتاب
څله دنيكبختو شان حيات غواړو

منځ كي مونفاق سره ويشلي دي
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلي دي
رځي څخه پك ټول كاينات غواړو

وايي حميدزي په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سیند

كلونه كيرى وژل كيرى پښتون
مدو مدو څخه زوريرى پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليرى پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريرى پښتون

ظالموكړى ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيرى پښتون

دخوب يې ډېرى مودې تيرى سولې
نن يا سبا به راپاخيرى پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيرى پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريرى پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيرى پښتون

رون سڀيند

دښونځي نوم به يولي ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دور نومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوی هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکرو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرو غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چې په پوهي به سيالي کرو
که رښتيا نري منلي خپل په تنگ يو

مور که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړی چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سپند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لرزيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانريزي

چي په بيلو لارو تلله
ها سيندونه به گډيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخيږي

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غوريږي

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دېنو سمته ستنيږي

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڙي

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڙي

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريڙي

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري ډاريڙي

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رون سڀيند

ترمنڻ موليكه نسته

دتورو وريخوپه شان دلته خوزر نه توردی
دخپل ملت دغمه خوبشرونه سکوردی

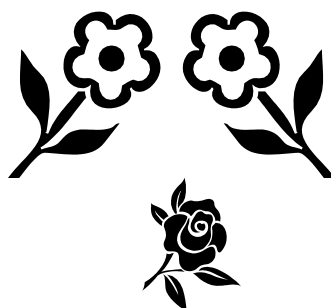
تاتوبی خان بولی خو ورله خدمت نه کوی
په دی غریب وهیواد کی کاره آندونه زوردی

مورته ددوست خطاب کری په فریب مووینه حبیبنی
دوستان مونشی کیدای زمور وجودته اوردی

کله اٽک یادوم کله ارغند او هلمند
ددی سیندونه اوبه زما دبنکلی کوردی

مور دی دیورنده منو ترمنڻ مولیکه نسته
دایبنتانه وگری واوره بس ورور ورور دی

دخپل هیواد زخمونه خپله گندمه خلکو
دحمیدزی خیالونه دخپل هیواد په لوردی

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستايلي الله

دخپل هي واد دغمه
نه مي اودريږي ژړا

پښتومي وياردی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لويه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حميدزی وایم رښتيا

رون سڀند

دښوانكارمه كوه
دظلم كارمه كوه

تل دبدى يې تښته
داغزودارمه كوه

په نيكولارودرمه
نورانظارمه كوه

ژوندون دبادپه شان دى
په ژونداعتبارمه كوه

كړه مشوره هميشه
په كارتلوارمه كوه

دپوهي لار كړه خوښه
په قلم وارمه كوه

حميدى وزوروه
زړه نوركرارمه كوه

رون سڀند

ستايدونه مي خيلوان دي
حڪه گران راته دحان دي

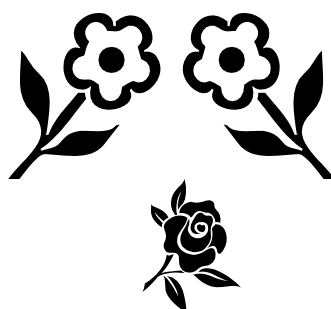
زړه مي تا غواري دربيږي
قدمونه مي لږزاند دي

ستا نوم څومره بهترين دي
غوږيدلي پري گلان دي

وخته ستاغيره لمبه ده
توپانونه دي روان دي

دنږي په گل مين يم
کروانه مي ودان دي

چي مين په بنكلي نه وي
حميدزي ناپوهان دي

رون سڀند

مادي دد ښځه ټل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميدزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسۍ نيولي ده؟

رونځ سيند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هیواد په غم
زما وگل هیواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
ربه اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنیکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښیږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هیواد دښ په شان ښایست لري
بس دسولې ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حمیدزي سره رنگین غزل
غم وه هیرو لو ته لنډی راکړه

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوږني نسته دلته واره انديښني دي

دچا څاري اولادونه مسكينان دي
دچا سترگي دفراق تكي سري دي

زموږ هيواد كي دكلونو سه جگړه ده
دښارو منځ كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله كاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان كره
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوړي كړي بيگانو دسيسي دي

دكتاب مينه يي زركي زره نسته
زموږ اوبنو منځ كي بي شمېره فاصلي دي

كه يونه سو تل تر تله به كړيرو
حميديه په نفاق كي تاركي دي

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

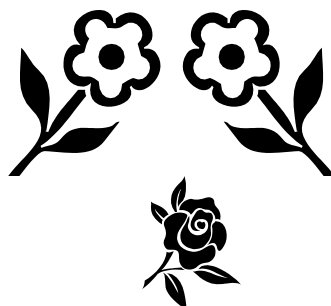
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڀالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

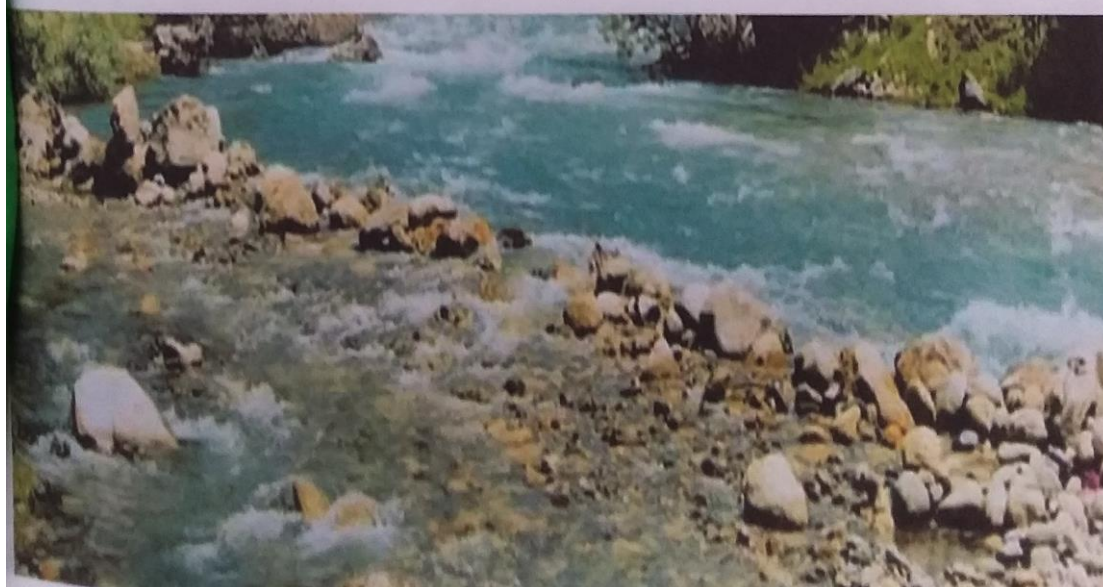

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (MahmoodHamidzai) دخيبرالله زوی، دحاجي محمداقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال دثور دمهياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال دافريل دمهياشتې 24 نيټې سرسمون خوري دکندهار ولايت دژړی ولسوالی په سنگحصار کلي کې زيږيدلی دئ. حميدزي دپنې زده کړې دخپل کلي دملا امامانوڅخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې دژړی ولسوالی داسعدسوري لېسې څخه فارغ او دمکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت ددرنگ په څانگه کې کړي او دپاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې دپنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**